

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 lipca 2016 r.

Poz. 997

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 2016 r.

w sprawie określenia trybu, zakresu oraz warunków przyznawania świadczeń żołnierzom rezerwy posiadającym przydziały kryzysowe

Na podstawie art. 132d ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb i zakres oraz warunki przyznawania żołnierzom rezerwy posiadającym przydziały kryzysowe, zwanym dalej „żołnierzami”, świadczeń określonych w art. 132d ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Czynności przewidziane w rozporządzeniu dla dowódcy jednostki wojskowej wykonuje dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada nadany przydział kryzysowy, lub właściwy ze względu na miejsce odbywania ćwiczeń wojskowych lub pełnienia okresowej służby wojskowej.

§ 3. 1. Rekompensatę finansową, o której mowa w art. 132d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „rekompensatą finansową”, przyznaje się żołnierzowi za czas pełnienia okresowej służby wojskowej.

2. Rekompensatę finansową przyznaje się za dany miesiąc pełnienia tej służby lub proporcjonalnie do liczby dni pełnienia tej służby w miesiącu ustalonych jako czas uprawniający do przyznania rekompensaty finansowej.

3. Warunkiem wliczenia czasu pełnienia okresowej służby wojskowej do czasu uprawniającego do przyznania rekompensaty finansowej za dany miesiąc jest stawienie się żołnierza do pełnienia tej służby, stwierdzenie tego faktu w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej, przyjęcie żołnierza do stanu ewidencyjnego jednostki wojskowej oraz faktyczne pełnienie przez niego służby.

4. Do czasu pełnienia okresowej służby wojskowej uprawniającego do przyznania rekompensaty finansowej za dany miesiąc wlicza się czas przebywania na leczeniu w podmiocie leczniczym.

5. Do czasu pełnienia okresowej służby wojskowej uprawniającego do przyznania rekompensaty finansowej za dany miesiąc nie wlicza się dni, w których żołnierz:

- 1) samowolnie opuścił jednostkę wojskową lub wyznaczone miejsce przebywania albo samowolnie poza nimi pozostawał;
- 2) z powodu znajdowania się pod wpływem alkoholu, środka odurzającego, substancji psychotropowej lub środka zastępczego był niedopuszczony do wykonywania obowiązków służbowych;
- 3) z powodu samookaleczenia lub samouszkodzenia ciała był niezdolny do wykonywania obowiązków służbowych;
- 4) został osadzony w izbie zatrzymań;
- 5) odmówił uczestnictwa w szkoleniu lub wykonywania obowiązków służbowych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1220, 1224, 1830, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178.

- 6) nie pełnił czynnej służby wojskowej z powodu niestawienia się do niej w terminie lub nieusprawiedliwionego spóźnienia z przepustki, urlopu albo podróży służbowej;
- 7) został zawieszony w czynnościach służbowych albo tymczasowo aresztowany;
- 8) był leczony w podmiocie leczniczym i leczenie to miało związek z okolicznościami, o których mowa w pkt 1–7, lub było nimi spowodowane.

§ 4. 1. Podstawę wymiaru rekompensaty finansowej stanowi kwota średniego miesięcznego wynagrodzenia otrzymanego przez żołnierza ze stosunku pracy w roku kalendarzowym poprzedzającym dzień rozpoczęcia okresowej służby wojskowej, podzielona przez liczbę dni danego miesiąca pełnienia okresowej służby wojskowej i pomnożona przez liczbę dni ustalonych jako czas pełnienia okresowej służby wojskowej uprawniający do przyznania rekompensaty finansowej.

2. W skład wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, wchodzi również obowiązkowe składki lub zaliczki pobierane lub należne z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych i odprowadzane do właściwych organów.

3. Do podstawy wymiaru rekompensaty finansowej wlicza się kwoty ponoszonych przez żołnierza świadczeń alimentacyjnych lub świadczeń odszkodowawczych, nałożonych prawomocnym wyrokiem sądowym lub ostateczną decyzją administracyjną.

4. Od podstawy wymiaru rekompensaty finansowej odlicza się kwotę, odpowiednio za dany miesiąc lub dni, wypłaconego uposażenia, które żołnierz otrzymał z tytułu pełnienia okresowej służby wojskowej, a także obowiązkowe składki lub zaliczki pobierane lub należne z tytułu ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i zobowiązań podatkowych i odprowadzane do właściwych organów.

5. Żołnierz ubiegający się o przyznanie rekompensaty finansowej składa do dowódcy jednostki wojskowej zaświadczenie o wynagrodzeniu, o którym mowa w ust. 1, wydane przez pracodawcę.

6. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 5, podaje się również elementy wynagrodzenia, o których mowa w ust. 2.

§ 5. 1. Rekompensatę finansową przyznaje się na wniosek żołnierza złożony do dowódcy jednostki wojskowej nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, za który rekompensata przysługuje.

2. Do wniosku żołnierz dołącza zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w § 4 ust. 1, w tym o składnikach tego wynagrodzenia określonych w § 4 ust. 2, wydane przez pracodawcę żołnierza.

3. Dowódca jednostki wojskowej niezwłocznie po otrzymaniu wniosku ustala czas pełnienia okresowej służby wojskowej uprawniający do przyznania rekompensaty finansowej za każdy miesiąc i stwierdza ten czas w rozkazie dziennym.

4. Dowódca jednostki wojskowej zapoznaje z rozkazem dziennym żołnierza, który potwierdza ten fakt podpisem.

§ 6. 1. Dowódca jednostki wojskowej właściwy w sprawach finansowych zwraca należności z tytułu kosztów dojazdu za dany miesiąc pełnienia czynnej służby wojskowej do 10. dnia następnego miesiąca lub w dniu zwolnienia z czynnej służby wojskowej, wypłacając je razem z uposażeniem.

2. Na udokumentowany wniosek żołnierza, uzasadniony jego trudną sytuacją materialną, zwrot kosztów przejazdu może nastąpić w drodze wypłaty ekwiwalentu pieniężnego, którego dokonuje za pokwitowaniem:

- 1) dowódca jednostki wojskowej właściwy w sprawach finansowych, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada nadany przydział kryzysowy, lub właściwy ze względu na miejsce odbywania ćwiczeń lub pełnienia okresowej służby wojskowej – w przypadku kosztów przejazdu do miejsca zamieszkania po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej;
- 2) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego żołnierza lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące – w przypadku kosztów przejazdu do miejsca pełnienia czynnej służby wojskowej.

§ 7. Dowódca jednostki wojskowej może przyznawać żołnierzowi odznaki i oznaki przewidziane dla żołnierzy Narodowych Sił Rezerwowych również poza okresem pełnienia przez niego czynnej służby wojskowej, w trybie i na warunkach obowiązujących żołnierzy pełniących taką służbę, uwzględniając dodatkowo okres posiadania przydziału kryzysowego, zaangażowanie tego żołnierza w czynną służbę wojskową lub funkcjonowanie jednostki wojskowej poza okresem pełnienia czynnej służby wojskowej.

§ 8. Bezpłatne wyżywienie lub równoważnik pieniężny, a także umundurowanie i wyekwipowanie wojskowe w naturze lub równoważnik pieniężny przyznaje się żołnierzom na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 1a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. 1. Bezpłatne zakwaterowanie zbiorowe w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 207) przyznaje się żołnierzom:

- 1) odbywającym ćwiczenia wojskowe – przez okres ich odbywania, pod warunkiem że łączny czas ich trwania, a w przypadku ćwiczeń wojskowych rotacyjnych czas trwania poszczególnych dni ich odbywania, jest dłuższy niż szesnaście godzin – z urzędu;
- 2) pełniącym okresową służbę wojskową – przez okres jej pełnienia, pod warunkiem że okres ten obejmuje:
 - a) podróże służbowe, jeżeli brak jest możliwości lub uzasadnienia do skorzystania z innych rodzajów zakwaterowania – według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej przed skierowaniem żołnierza w podróż służbową,
 - b) zamieszkiwanie przez żołnierza poza miejscowością, w której znajduje się miejsce pełnienia tej służby,
 - c) udział jednostek wojskowych w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działaniach antyterrorystycznych i z zakresu ochrony mienia, w akcjach poszukiwawczych oraz w akcjach ratowania lub ochrony zdrowia i życia ludzkiego, w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu, a także udział w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego – z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,
 - d) dyżury lub służby w systemie dobowym – z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,
 - e) przypadki, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej,
 - f) inne przypadki uzasadnione charakterem wykonywanych zadań służbowych, w tym w szczególności potrzebą usunięcia awarii sprzętu wojskowego lub zabezpieczenia pracy bojowej – z urzędu, według ustaleń dowódcy jednostki wojskowej.

2. Dowódca jednostki wojskowej może przyznać bezpłatne zakwaterowanie zbiorowe żołnierzowi pełniącemu okresową służbę wojskową, na wniosek tego żołnierza, również w przypadkach uzasadnionych jego sytuacją osobistą lub rodzinną.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Szydło*